

År 1991, den 2. september blev der ved retten i Skanderborg i

B.S. 295/91

Sagsøger,

Adresse 1, Risskov,

mod

Forsikringsselskabet Plansikring G/S,
Kirkevej 10, Stilling, Skanderborg,

afsagt sålydende

D O M:

Under denne sag har **Sagsøgeren**, påstå-
et sagsøgte, Forsikringsselskabet Plansikring G/S, dømt til at
betale 136.019,00 kr. med tillæg af sædvanlige procesrenter fra
den 17. juli 1988 af 134.160,00 kr. og af resten af det påstævnte
beløb fra sagens anlæg den 13. marts 1991, alt til betaling sker.

Kravet udgør en tredjedel af sagsøgerens erstatningskrav over for
sagsøgte i anledning af personskade efter et den 17. juli 1988
sket færdselsuheld, hvor der skete sammenstød med sagsøgeren, der
kørte på knallert, og en bil, der var ansvarsforsikret hos sag-
søgte, der alene har udbetalt to tredjedel af den af sagsøgeren
krævede erstatning.

Sagsøgte, der ikke har bestridt størrelsen af det af sagsøgeren
opgjorte krav, har påstået frifindelse, idet det gøres gældende,
at sagsøgeren ved grov uagtsomhed har medvirket til skadens ind-
træden, hvorfor sagsøgeren i medfør af færdselslovens § 101, stk.
2, 2. punktum, selv bør bære en tredjedel af skaden.

Der er meddelt fri proces for sagsøgeren.

Om sagens omstændigheder er oplyst, at det omhandlede færdselsuheld indtraf den 17. juli 1988 kl. 11.26, hvor sagsøgeren under kørsel i nordlig retning ad en cykelsti i den østlige side af Lystrupvej i Århus på vej mod Lystrup under svingning fra cykelstien ud på vejbanen blev påkørt af en i samme retning kørende bil, der var ansvarsforsikret hos sagsøgte.

Det er oplyst, at sagsøgeren for den omhandlede kørsel har vedtaget bødeforlæg for overtrædelse af færdselslovens § 3 stk. 1, § 26, stk. 3, og § 106 stk. 2, jfr. § 105, stk. 1, jfr. § 118, stk. 1.

Arbejdsstyrelsen har i medfør af erstatningsansvarslovens § 10 udtalt i skrivelse af 24. oktober 1990, at méngraden efter sagsøgerens skade vurderes til 30% og erhvervsevnetabet til 25%.

Sagsøgeren, der som anført har fået udbetalt to tredjedele af sit erstatningskrav af sagsøgte, har til støtte for kravet gjort gældende, at sagsøgte ikke har godtgjort, at sagsøgeren ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden.

Under sagen er der afgivet forklaring af sagsøgeren og vidneforklaring af nedennævnte.

Sagsøgeren har forklaret, at han på uheldstidspunktet var i lære som baker i et bageri i Lystrup. Siden uheldet har han på grund af dette været sygemeldt, og han forventer at komme på revalidering. Han husker intet om uheldet eller kørslen forinden. Han havde været på besøg hos en ven, **Person 1**, på **Adresse 2** i Risskov, og vennen har fortalt, at sagsøgeren kørte fra vennens bopæl på knallert for at skulle hente nogle flag på sin læreplads. Lærepladsen ligger cirka 3 km ude af Lystrupvej regnet fra denne vejs begyndelse ved Grenåvej, og det sted, sagsøgeren har fået oplyst som uheldssted, ligger i cirka 2 1/2 km afstand fra bageriet.

Person 1, **Adresse 3**, Risskov, har som vidne forklaret at han den 17. juli 1988 havde besøg af sagsøgeren på vidnets daværende bopæl, **Adresse 2**, der ligger øst for Lystrupvej. Man kommer til **Adresse 2** ved fra Lystrupvej at svinge mod øst ad Hedevej, og **Adresse 2** er en sidevej til Hedevej. Da de stod uden for vidnets bopæl, kom vidnets fader og spurgte sagsøgeren, om han ikke kunne hente nogle små papirfalg til at sætte i en lagkage til brug for vidnets faders fødselsdag. Det lovede sagsøgeren, og så kørte han på knallert ud for at hente flagene på sin arbejdsplads på Lystrupvej. Lystrup ligger mod nord, når man kører cirka 2 km. ud ad Lystrupvej. Vidnet er bekendt med, at en cykelsti i østsiden af Lystrupvej fortsætter ud til det sted, hvor Vejlbjergvej udmunder i Lystrupvejs vestlige side. Fra det omhandlede sted gik der en cykelsti i den modsatte, den vestlige, side af Lystrupvej i nordlig retning ud mod Lystrup. I dag er der opsat en spærring og stopskilt, hvor cykelstien i den østlige side slutter over for Vejlbjergvej, og der er opsat anvisningsskilte om, at kørende på cykelstien kan svinge over på cykelstien i den vestlige side af Lystrupvej, men disse afmærkninger fandtes ikke den 17. juli 1988. Sagsøgeren virkede efter vidnets opfattelse frisk, da han på sin knallert kørte fra vidnets bopæl.

Person 2, **Adresse 4**, Løgten, 8541 Skødstrup, har som vidne forklaret, at hun søndag, den 17. juli 1988 omkring middagstid stod på en terrasse på sin moders villa, der ligger på det nordøstlige hjørne af Røllikevejs udmunding i Lystrupvej. Terrassen vender skråt ud mod den omhandlede vejs udmunding, og hun så i retning over mod det andet hjørne af vejudmundingen, hvor hun bemærkede en knallertkører komme kørende i nordøstlig retning i sin højre vejside. Hun ved ikke, om knallertkøreren kørte på den nye anlagte cykelsti i Lystrupvejs østlige side, eller om han kørte i højre side af kørebanen. Lige da knallertkøreren, der havde styrthjælp på, nåede frem til Røllikevejs udmunding i østsiden af Lystrupvej, trak han pludselig til venstre i retning tværs over vejbanen, uden at han så sig tilbage, da han svingede, og umiddelbart efter så hun knallertkøreren flyve gen-

nem luften. Der ligger en benzintank i den modsatte vejside. Hun så knallertkøreren falde ned i den østlige side af Lystrupvej lidt nord for Røllikevejs udmunding og i nærheden af cykelstien på Lystrupvej, men hun har ikke set noget sammenstød mellem knallerten og en bil eller hvad der i øvrigt fik knallertkøreren til at flyve gennem luften. Først derefter så hun, at en bil var standset op i Lystrupvejs højre side et stykke nord for det sted, hvor knallertkøreren lå. Der plejer at være meget trafik på Lystrupvej, men hun tør ikke udtale sig om trafiktheden på det omhandlede tidspunkt. Hun har i forbindelse med det iagttagne også hørt lyden fra en bils opbremsning, og der var en bil på Lystrupvej, der svingede uden om knallertkøreren, da han lå på vejbanen.

Person 3, **Adresse 5**, 8240 Risskov, har som vidne forklaret, at hun den 17. juli 1988 omkring middagstid stod på fortovet ud for busholdepladsen i østsiden af Lystrupvej umiddelbart før Røllikevejs udmunding i samme side af Lystrupvej. Hun skulle med bussen mod Lystrup, og hun bemærkede nu en knallertkører komme kørende ad cykelstien i østsiden af Lystrupvej med retning mod Lystrup. Umiddelbart efter at have bemærket knallertkøreren, der kørte foran men næsten side om side med en personbil, der også kørte i retning mod Lystrup i den østlige vejside, bemærkede hun, at knallertkøreren, der havde styrt-hjælm på, uden at se sig til højre eller venstre, pludselig trak til venstre ud over vejbanen ud for det sted, hvor vigepladsen for busstoppestedet begynder. Denne manøvre fra knallertkøreren skete på så tæt afstand, at bilisten ikke havde chance for at undgå en påkørsel. Hun så, at bilisten søgte at trække til venstre, men straks efter blev knallertkøreren ramt af bilens forparti med det resultat, at knallertkøreren fløj op i luften. Hun vendte sig om, hun kunne ikke udholde at se på ulykken. Kort efter så hun, at knallertkøreren lå på vejbanen omkring vejmidten bag den pågældende bil, der var standset i højre side ud for Røllikevejs udmunding. Der var ikke meget trafik på Lystrupvej på det pågældende tidspunkt. Hun mener, at bilen kørte med en normal hastighed for trafikken det pågældende sted, men hun tør ik-

ke udtale sig nærmere om hastigheden på det pågældende tidspunkt. Det ene af bilens forhjul var punkteret. Under forsøg på at undgå uheldet var bilen kommet helt over i den venstre - den vestlige - kørebane.

Det bemærkes, at der ikke er afgivet vidneforklaring af bilens fører, der nu opholder sig i Australien.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand nærmere anført, at der er objektivt ansvar for sagsøgte, medens spørgsmålet om sagsøgerens eventuelle ansvar må bedømmes efter culpereglerne. De to vidneforklaringer er ikke overensstemmende med hensyn til, hvor sagsøgeren svingede ud, og hvor uheldet skete, og der skal foreligge en sagsøgeren bevidst handling i henseende til en uagtsomhed. Sagsøgeren skulle efter det oplyste fortsætte lige ud mod Lystrup, og der er intet oplyst om, at han havde ærinde andre steder, hvilket i forbindelse med at han efter vidneforklaringerne ikke så sig tilbage, kan indicere, at han har fået et ildebefindende, der har forårsaget svingningen ud på vejbanen. Der er ingen præcis forklaring om, hvad der er sket og om årsagen til sagsøgerens svingning, og ved den mindste tvivl om denne årsag skal der ydes fuld erstatning.

Sagsøgte har til støtte for sin påstand gjort gældende, at sagsøgerens svingning og tilsidesættelse af sin ubetingede vigepligt ved at køre direkte ud foran en bil, således at dennes fører ikke havde mulighed for at undgå påkørsel, må anses som en groft uagtsom medvirken til skaden, hvorfor der i medfør af færdselslovens § 101, stk. 2, 2. punktum, bør ske nedsættelse af sagsøgerens krav med en tredjedel. Sagsøgte har tillige anført, at sagsøgeren i samme anledning har vedtaget bødeforlæg og derved erkendt sig skyldig i skadens indtræden, og sagens faktum kan efter de to vidneforklaringer ikke siges at være uklar i henseende til sagsøgerens kørselsmanøvre om, at han er svinget ud lige foran bilen, uden at se sig for, og så tæt på bilen, at bilens fører ikke har haft mulighed for at undgå uheldet.

Retten skal udtale:

Efter det oplyste må det lægges til grund, at sagsøgeren, uden at se sig for til siden eller bagud, og uden at der foreligger oplysning om tegngivning, på sin knallert er svinget til venstre fra cykelstien ud over vejbanen så tæt på den i samme retning kørende bil, at føreren af denne, der efter vidnet, **Person 3**, ikke kan antages at have kørt med en uforsvarlig fart, ikke har haft mulighed for at undgå at påkøre sagsøgeren.

Efter vidneførslen og sagens øvrige oplysninger er det ikke klarlagt eller sandsynliggjort, hvad årsagen har været til denne svingningsmanøvre fra sagsøgerens side, hvorfor det ikke ses godtgjort, at der fra sagsøgeren har været tale om en bevidst foretaget grov uagtsom handling i en sådan grad, at det bør medføre nedsættelse af erstatningskravet efter færdselslovens § 101, stk. 2, punkt 2.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Sagsøgte, Forsikringsselskabet Plansikring G/S, betaler til **Sagsøgeren**, 136.019,00 kr. med tillæg af sædvanlige procesrenter af 134.600,00 kr. fra den 17. juli 1988 og af resten fra den 13. marts 1991, alt til betaling sker.

Sagsøgte betaler i sagsomkostninger til statskassen 16.104 kr. og den retsafgift på 2.160 kr., der ville have været at betale, såfremt sagsøgeren ikke havde haft fri proces samt for positive udlæg 120,25 kr.

Dommer